

Korona da ilâhî ikaz!

Bütün dinlerde kabul gören bir gerçektir ki, felâket ve musîbetler ilâhî ikazdır.

Katolik Kilisesi lideri Papa da, bir zamanlar ABD başta olmak üzere Avrupa ülkelerini etkileyen ekonomik kriz için “ilâhî ikazdır” demişti. Maddiyata bel bağlamanın yanlış olduğunu, başarı, kariyer ve paranın eninde sonunda kaybolacağını ifade etmişti. Yine ABD’yi etkisi altına alan kasırga felâketi için Papaz Jonn McTernan “Allah’ın bir uyarısı” olduğunu söylemişti. Ülkemizde 1999 yılında meydana gelen Marmara depremi için Yeni Asya Gazetesi imtiyaz sahibi Mehmet Kutlular da “deprem ilâhî ikazdır” demişti. Ancak ülkemizde bunu söylemenin bedeli, Kutlular için 2 yıl 1 gün hapis cezası olmuştu. Yazılarında depremin ilâhî ikaz olduğunu ima eden yazarlara da dâvâ açılmasını netice vermişti.

Şimdi insanlık yine bir “ilâhî ikaz” ile karşı karşıya. Üstelik sadece belli bir bölge ya da ülke değil, bütün dünya gözle görülmeyen bir virüsün istilâsı ve tehdidi altında. Evet, tıpkı depremler, kasırgalar, sel baskınları gibi koronavirüs de ilâhî ikazdır. İnsanlığa verdiği önemli dersler ve mesajlar vardır. Tarihçe-i Hayattaki İslâmiyet’in geleceği ile ilgili meselelerin konuşulduğu “Rüya’da bir hitâbe” kısmında, o zamanlar yaşanan 1. Dünya Savaşı mağlûbiyeti ve yaşanan zulmetli günlerle alâkalı olarak, nurânî meclisin Bediüzzaman Hazretleri’ne yönelttiği bir soru da şuydu: “ Hangi fiiliniz ile kadere fetva verdiniz ki şu musîbetle hükmetti?” Biz de bu soruyu, bugün İslâm ülkelerini de içine alan, bir virüsün saldırısı karşısında yaşanan zor günler için kendimize soralım. “Biz hangi fiillerimiz ve hatalarımız ile bu musîbete müstehak olduk?” “Neden, dünyanın kalbi mahiyetinde olan, kıblemiz Kâbe’miz ilk kez boş kaldı?”

Cevabımız aynen Bediüzzaman Hazretleri’nin verdiği cevap gibi olacaktır. Biz İslâm’ın emirlerini ihmal ettik. Özellikle de dinimizin direği olan namazı. Nefsimize acıdık, abdest ve namaza kâfi gelen günde bir saatimizi bu ibadete ayırmadık. Şimdi bu virüs korkusuna bütün insanlar sanki bir nevi abdest alır gibi, günde beş değil on kez ellerini, parmak aralarını ovuşturarak yıkıyorlar.

Müslümanların bir nevi büyük kongresi özelliğini taşıyan, birlik ve beraberliğimizi sağlaması gereken, yardımlaşmayı ve uhuvveti arttırması beklenen Hac ve Umre ziyaretleri mânâsından uzaklaştı. Özellikle son yıllarda sosyal medyadan gördüğümüz kadarıyla dindar görünümlü şımarık burjuvazi arasında “Birçok ülkeyi gezdim, bir de umreye gideyim” gibi bir furya ortaya çıktı. Bayanın ilâhî söyleyerek tavaf yapıp bir yandan da takipçilerine canlı yayın yapması gibi hoş olmayan ciddiyetsiz görüntülere şahit olduk. Âdeta ibadet için değil de gezi amaçlı gitmiş gibi her an yayında kendini gösterenler gördük. Böyle lâkayt davranışlarla ya da başka amaçlarla gidip, bu ulvî ibadete gereken kıymeti vermemek gibi sebepler, kaderî cihetle Kâbe’nin ilk kez boş kalmasını, tatilini netice vermiş olabilir. Hâkeza, camilerimizde ahiret değil de en çok dünya işleri ve siyaseti konuşulur oldu. Siyasî mesaj taşıyan hutbelerin dozu arttırılarak câmilerimiz kirli siyasete âlet edildi. Yine, namaz kılmaktan ziyade içinde müze gezer gibi gezilen, çok katlı AVM’leri andıran gösterişli camiler yapıldı. İbadetlerin mânâsından uzaklaşmak, kaderî cihetle böyle bir tatili netice verdi.

“Ceza amelin cinsindendir” diye bir kaide vardır. Amelin türüne uygun bir ceza demektir. Hırs ile zenginliğine zenginlik katanlar arttıkça, fakirlik de arttı. Zekât, sadâka, muhtaçları gözetmek ihmal edildi. Bunun mukabilinde şu an koronavirüs ekonomi piyasalarını da silkeliyor ve mâlî krize sokuyor. Alışveriş yapmadan duramayan lüks tutkunları şimdi alışveriş merkezlerine gidemiyor, evde oturuyor. Yine en çok alkol tüketilen ve gayri meşrû eğlenceler hâline getirilen konserlerin iptali, dizi çekimlerinin durdurulması, maçların seyircisiz olması da mecbûrî bir öze dönüşü gösteriyor. Birbirine yabancı kadın ve erkeklerin tokalaşmasının İslâmî kesimde bile normalleştirilerek Allah’ın bu emrinin ihlâlî de, şu an mecbûrî olarak uygulamaya girmiş oldu. Bu virüs sayesinde şimdi değil kadın-erkek, hemcinsler de birbirine mesafeli duruyor, resmî makamlar da dahil olmak üzere tokalaşmak kalkmış durumda.

Bu virüsü, canımıza kastı olan görünmez bir düşman olarak görmek ve korkmak yerine, vazifeli bir memur ve nasihatçi olarak görmeliyiz. Koronavirüs bizimle konuşuyor. Verdiği mesajları ve ilâhî ikazları okuyabilmeliyiz. Biz acizâne okuyabildiklerimizin bir kısmını sizlerle paylaştık. Zulümlerdeki ve zalim şahıslardaki artış, haram yemek, haksızlıklar ve bunun gibi çok daha fazlasını siz değerli okurlarımızın yüksek fehmine havale ediyoruz.

Özetle; mecburî istikamet İslâmiyet’tir. Kiblemiz Kâbe’dir. Dönüş yalnızca O’na’dır. Rehberimiz Hz. Muhammed’dir (asm). Modelimiz Asr-ı Saadettir.

Mehtap YILDIRIM YÜKSELTEN